

अन्पूर्ण संरक्षणकर्मी गुरुडलाई ब्रेज मेश्रो अवार्ड

पोखरापत्र संचालनाता

पोखरा, ६ मसिर

घान्दुक समाज हडकडले अन्पूर्ण संरक्षणकर्मी चिन्त बहादुर गुरुडलाई छैठौं ब्रेज मेश्रो अवार्ड प्रदान गरेको छ।

घान्दुक (कोड) कहोइबो धिं निर्माण सहयोगार्थ रकम हस्तातरणको अवसरमा अन्पूर्ण संरक्षणकर्मी गुरुडलाई नगद रु २६ हजार ५ सयसहित छैठौं ब्रेज मेश्रो अवार्डबाट समान गरेको हो। ७२ वर्षीय गुरुडले अन्पूर्ण संरक्षण क्षेत्रमा ४२ वर्ष गरेको सेवाको मूल्याङ्किकन गर्दै छैठौं ब्रेज मेश्रो अवार्डबाट समान गरेको घान्दुक समाज हडकडले निर्वतमान अध्यक्ष चन्द्र गुरुडले बताए। उनका अनुसार यस अधिकारी राजबहादुर गुरुड, कृष्णप्रसाद पौडेल, भक्तबहादुर गुरुड, धनमाया गुरुड र ललित गुरुडलाई समान अर्पण गरिसकेको छ। सो कार्यक्रममा बोल्दै कार्यक्रमका प्रमुख अंतिमसमेत रहेका अन्पूर्ण गाउँपालिका १० का चन्द्राध्यक्ष गौतम गुरुडले अर्थिक सरकारले विकासको लागि छुट्टी याएको बजेट दुरुपयोग नगर्न बताए। 'सामाजिक विकासको लागि विभिन्न क्षेत्रमा आवद्ध रहेका समुदायले अर्थिक र भौतिक स्पमा सहयोग गरेको भन्दै धन्यवाद प्रकट गरेका थिए।

उनले भने, 'घान्दुकको विकासका लागि सरकार तथा विभिन्न संस्थाहरले गरेको अर्थिक सहयोग दुरुपयोग गर्ने छैंौं। विकासका लागि आएको बजेटको सदृपयोग गर्न उपभोक्ता समिति गठनको तयारीमा छौं।' सामाजिक विकासको लागि विभिन्न क्षेत्रमा आवद्ध रहेका समुदायले अर्थिक र भौतिक स्पमा सहयोग गरेको भन्दै धन्यवाद प्रकट गरेका थिए।

सो कार्यक्रमको अवसरमा घान्दुकमा निर्माण हुन लागेको (कोड) कहोइबो धिं निर्माण घान्दुक समाज हडकडले अर्थिक सहयोग गरेको छ। समाजले मांगलबाट घान्दुक (कोड) कहोइबो धिं निर्माणका अर्थिक संयोजक रुप गुरुडलाई १० लाख ६० हजारको हस्तारण गरेको हो।

आर्थिक हस्तारणपछि बोल्दै संयोजक गुरुडले सामाजिक सेवामा आर्थिक, नैतिक र भौतिक रूपमा गरिने सहयोगले सामाजिको माया बढेर जाने बताए। 'विभिन्न देशविदेशमा घान्दुकका समुदायहरु बसेबास गर्ने आएका छन्, उनले भने, 'सामाजिक उत्तराधित्व वहन गर्न समाजमा सहयोग अनिवार्य छ। समाजमा आर्थिक, नैतिक र भौतिक सहयोगले समाजको माया अफै बढेर जान्छ।'

घान्दुकमा निर्माण लागेको घान्दुक (कोड) कहोइबो धिं निर्माणमा गर्न ढिलाई भएको भन्दै गुरुड फाइनमा शिलन्यास गरेर निरन्तर काम आगाडी बढाउने उद्घोष गरे। 'चाँडै नै बनाउने तयारी हो तर नेपाल मात्र न भएर विश्व नै कीभिड महामारिले काम थिए।

सुक्तिसंधा

जुनसुकै समाजमा पनि अनैतिकता र अन्यथाले निराशलाई जम्माउँछ ।
- विदुरनीति

सम्पादकीय

प्रतिशोधको निर्णय

प्रतिनिधि सभा सदस्यतर्फका १६५ र प्रदेश सभाका ३३० सिटको मतगणना भइहेको छ । बुथ कब्जा भएका र विवादित क्षेत्रमा मत गणना हुन सकेको छैन । निर्वाचन आयोगले चाँडोभन्दा निर्णय लिनुपर्छ । समयमै निर्णय नगरेर गलाउन खोजिएको हो भने राम्रो होइन । अहिले मत परिणाम आउने क्रम जारी छ । २०-२५ वटा क्षेत्रको परिणाम प्राप्त भएको छ शुरुवात । अहिले शान भएको छा यस्ता अँकडाकै भरमा मत परिणामको विश्लेषण गर्नु छिटो हुन्छ । तर, केही सङ्केत देखिएका छन् ।

राजनीतिक कलराष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीतर्फ मतदाताको 'सेमी लहर' देखियो । अहिले नै यो पार्टीले कति सीट जित्छ भन्न सकिदैन । यो नेताहरूप्रतिको वितृष्णाको परिणाम हो । नेकपा (एमाले)लाई जति भट्टका लाग्छ भन्ने अनुमान थियो, त्यति नलाग्ने देखियो । प्रारम्भक रुफानको एउटा महत्त्वपूर्ण पक्ष यो पनि हो । पार्टी विभाजन र गठबन्धनले एमालेलाई धेरै धक्का नलाग्ने सङ्केत देखियो । पाँच दलीय गठबन्धनलाई जनताले अस्वीकार गरिएका छन् ।

गठबन्धनको मत पर्याप्त 'ट्रान्सफर' भएन । यो कुरा शुरुदेखि नै भन्नै आएको थिए तर नेतृत्वले सुनेन । यो पटक गुमाउने नेकपा (माओवादी केन्द्र), नेकपा (एकीकृत समाजवादी), जनता समाजवादी पार्टी र लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी हुने देखिएको छ । माओवादी र एकीकृत समाजवादीले प्रत्यक्षमा आफौ हैसियतभन्दा धेरै भाग खोज्नुको परिणाम हो यो । उनीहरूले आफ्नो कार्यकर्ता परिचालन हुन नसक्ने र जनताले नचिनेका उमेदवार थोप्ने कामले परिणाम राम्रो आउन सकेको छैन । आउने अवस्था पनि देखिदैन ।

गठबन्धनका मुलीप्रधानमन्त्री शेर बहादुर देउवालाई दबाबमा पारेर सिटको नतिजा राम्रो छैनात्यसरी लिएका सीटमा कांग्रेसको उमेदवार हुन्थ्यो भने एमालेसँग कडा टक्कर हुने पक्का थियो । यसरी हेर्दा यी दुई वटा पार्टीले १२-१३ सीट एमालेलाई उपहार दिने सङ्केत देखियो । अरुलाई सकन खोज्दा आफौ अवस्था कमजोर हुनु रिसको बेला गरिएका निर्णय नैतिकतामा आधारित थियो ।

डा. मुरारि पराजुली

पूर्वीय साहित्य शास्त्रमा साहित्यलाईहि गर्ने कल्याणकारी साधन मानिएको छ । साहित्यको प्रयोजनका सन्दर्भमा यसबाट चुरुवर्गफल प्राप्ति हुने उल्लेख छ । यी चतुर्वर्गफल भेनेका धर्म, अर्थ, काम र मोक्ष हुन् । धर्म, काम र मोक्षका साथै साहित्यको प्रयोजनम अर्थसित पनि रहेको हुँदू यसलाई पैसा कमाउने साधन समेत मानिएको बुझिन्छ । यसप्रकार साहित्य पनि बजारमा किनबेच हुने वस्तु हो भने स्वतः प्रमाणित हुन्छ । साहित्यको साझो बजारसित स्वभावतः छ नै तर यसलाई कसरी बजारीकरण गरिएको छ; त्यो चिन्ताको विषय हो ।

साधारण भाषामा बजार भनाले त्यस्तो स्थान वा प्रणालीलाई बुझिन्छ जहाँ भौतिक रूपमा किन्ने र बेच्ने काम हुन्छ । परस्परमा जम्मा भई क्रेताले आफ्नो आवश्यकता खरिद गर्दछ भने विक्रेताले क्रेताको आवश्यकतामाथि मूल्य राख्ने वस्तु हस्तान्तरण गर्दछ । अर्थसास्त्रको भाषामा भने बजार भनाले कुनै स्थानविशेषण सीमित नरही जहाँ वस्तुका विक्रेता र क्रेतामा यस प्रकारको प्रतिपाद्धार्थी एवं एक स्वतन्त्र सम्बन्ध हुन्छ जहाँ वस्तुको मूल्यप्रवृत्ति एक समान हुने गर्दछ र क्रेता तथा विक्रेता र क्रेतामा प्रतिपाद्धार्थी गर्दछन् । जेहोसु बजार मानवीय आवश्यकताको खरिद बिक्री हुने स्थान वा प्राणली हो । यो आजको समाजका निम्न अपरिहर्य छ ।

बजारको छनक आजभन्दा आठ हजार वर्षअगाडेरिए नै देखापरे पनि बजार प्रणालीको सुरुवात भने छ हजार वर्षअगाडेरिए मेसोपोटामियाबाट भएको मानिन्छ । त्यसो त सिन्धुघाँटी सभ्यताको अध्ययन गर्दा पूर्वमा पनि करिब ५५ सय वर्ष अगाडेरिए बजार प्रणालीको सुरुवात भएको पाइन्छ । ग्रिक दार्शनिक सुक्रातले पैसा कमाउने प्रवृत्तिले मानिसलाई अनैतिक बनाउँदू भनेर उल्लेख गरेका छन् । उनकै चेला अरस्तुले पनि उनको भनाइलाई पछ्याएको देखिन्छ । प्राचीन युनान र ग्रिकको बजार अवस्था कमजोर हुनु रिसको बेला गरिएका निर्णय नैतिकतामा आधारित थियो ।

एघारौं शताब्दीदेखि पश्चिममा आर्थिक, सामाजिक परिवर्तनका कारण बजारलाई आवश्यकताको रूपमा हेन थालियो । पुँजीवादको थालनी नहुँजेल बजार समाजको आवश्यकताका रूपमा हेरिन्थ्यो । पुँजीवादले बजारलाई उन्मुक्त र अर्थव्यवस्था विश्वव्यापी रूपमा बलियो हुँदै गयो र राज्यका नियम औ नियन्त्रणलाई बन्धन ठान थाल्यो । उत्पादन आवश्यकतासँग कम र मुनाफासँग बढी जोडिंदा कलाका सबै रूपलाई बजार अनुकूल बनाइयो । मुनाफाभन्दा पर बजारको दर्शन हुँदैन, ऊ होक क्षेत्रमा बजारीकरण चाहन्छ । साहित्यमानिसको उत्पादनीसित सम्बन्धित भएकाले यो श्रमसँग जोडिएको हुन्छ । मानिसको सौन्दर्यात्मक क्रियाकलाप उत्पादनीसित भएकाले सबैकामालाई बनाइयो । यसको नियन्त्रणलाई मान्छेसम्म पुर्याउने पर बजारले साधन हो, तर बजार वाद / बजारीकरण भएको सबैलाई बजारीकरण आउनसार बजार भेनेको मान्छेको सिर्जनशीलतालाई मान्छेसम्म पुर्याउने पर बजारले दर्शन ठान हो । भारतीय साहित्यकार रमेश उपाध्यायका अनुसार बजार भेनेको मान्छेको सिर्जनशीलतालाई मान्छेसम्म पुर्याउने पर बजारले दर्शन ठान हो ।

वर्चस्व निकै व्यापक रह्यो र यसले पुँजीपतिलाई बढी नाफाखोर, कठोर र निर्यदी बनाउँदै गयो । सन् १९१४ सम्प आधुप्रदा बजार अर्थव्यवस्था विश्वव्यापी रूपमा बलियो हुँदै गयो र राज्यका नियम औ नियन्त्रणलाई बन्धन ठान थाल्यो । उत्पादन आवश्यकतासँग कम र मुनाफासँग बढी जोडिंदा कलाका सबै रूपलाई बजार अनुकूल बनाइयो । यसको नियन्त्रणलाई बन्धन ठान थाल्यो । उत्पादन आवश्यकतासँग कम र मुनाफासँग बढी जोडिंदा कलाका सबै रूपलाई बजार अनुकूल बनाइयो । यसको नियन्त्रणलाई बन्धन ठान थाल्यो ।

प्रथम विश्वयुद्ध र सन् १९३० को महामन्दीका विषयमा गम्भीर बहसहर भए । बेलायती अर्थशास्त्री जोन मिनार्ड किनसले बजार स्वनियमित र स्वसञ्चालित हुन्छ भने एडम स्मिथकै धारणाका कारण उपर्युक्त महामन्दी भएको नियर्ष निकाले । उनले मुक्तबजार अर्थव्यवस्थाको ठाउँमा राज्यनियन्त्रित अर्थव्यवस्थाको अवधारणा अधि सारे । भनिन्छ, उनकै अवधारणाअनुसार चलाले द्वितीय विश्वयुद्धपछि किनिय परिषद देशमा आर्थिक सम्बद्धिलाई हुन्पर्छ र यसको पूर्णताका निम्नित अपर्याप्तालाई आयो । तर, पुँजीवादी अर्थशास्त्रीहरूकिन्सको विचारका कटु आलोचक भएर निस्के ।

सिर्जनशीलतालाई वैयक्तिक रूपमा प्रस्तुत गरेर सामाजिक तत्त्वबाट पृथक् गरिएको छ । साहित्यले जीवनको पूजा गरेको हुन्पर्छ र यसको पूर्णताका निम्नित अपर्याप्तालाई गर्नुपर्दछ । साहित्यको आस्वादनले जीवनलाई अभै सुन्दर र रूपी बनाउनका लागि क्रियाशील हुन्पर्छ । साहित्यबाट प्राप्त विचार, भाव र यथार्थले अँध्यारोहाट उत्त्यालोतर्फ बढावा दिइयो । सन् १९७१ मा अमेरिकी राष्ट्रपति रोनाल्ड रेनले पनि यही विचारलाई पछ्याए । १९९० मा सोभियत संघको पतन भएपछि त भन्न मुक्त बजार अर्थव्यवस्था भन्नभन्न स्वेच्छाचारी र राज्यनियन्त्रित गरेको छ ।

पुँजीवादी बजारले सिर्जनशीलतालाई गम्भीर वैयक्तिक रूपमा प्रस्तुत गरेर सामाजिक अवधारणा अधि सारे । भनिन्छ, उनकै अवधारणाअनुसार चलाले द्वितीय विश्वयुद्धपछि किनिय परिषद देशमा आर्थिक सम्बद्धिलाई हुन्पर्छ र यसको पूर्णताका निम्नित अपर्याप्तालाई आयो । तर, पुँजीवादी अर्थशास्त्रीहरूकिन्सको विचारका कटु आलोचक भएर निस्के ।

पुँजीवादी बजारले द्वितीय विश्वयुद्धपछि किनिय परिषद देशमा आर्थिक सम्बद्धिलाई हुन्पर्छ । साहित्यबाट प्राप्त विचार, भाव र यथार्थले अँध्यारोहाट उत्त्यालोतर्फ बढावा दिइयो । सन् १९८१ मा अमेरिकी राष्ट्रपति रोनाल्ड रेनले पनि यही विचारलाई पछ्याए । १९९० मा सोभियत संघको पतन भएपछि त भन्न मुक्त बजार अर्थव्यवस्था भन्नभन्न स्वेच्छाचारी र राज्यनियन्त्रित गरेको छ ।

पुँजीवादी बजारको विकास हुनुअग्नि साहित्यको सारात्त्व बजारले निर्धारण गर्न्थ्यो । पुँजीवादमा बजार साहित्यमाथि आरूढ भयो र उसको निर्धारण र नियन्त्रणमा साहित्य चल्नुपर्ने भयो । बजारले साहित्यकरणले साहित्यको जुन सारात्त्व हो त्यवैबाट उत्तरालाई विचारको सारात्त्व विचारको जुन सारात्त्व हो त्यवैबाट उत्तरालाई विचारको सारात्त्व हो ।

पुँजीवादी बजारको विकास हुनुअग्नि साहित्यको सारात्त्व बजारले निर्धारण गर्न्थ्यो । पुँजीवादमा बजार साहित्यमाथि आरूढ भयो र उसको निर्धारण र नियन्त्रणमा साहित्य चल्नुपर्ने भयो । बजारले साहित्यकरणले साहित्यको जुन सारात्त्व हो त्यवैबाट उत्तरालाई विचारको सारात्त्व हो ।

पुँजीवादी बजारको विकास हुनुअग्नि साहित्यको सारात्त्व बजारले निर्धारण गर्न्थ्यो । पुँजीवादमा बजार साहित्यमाथि आरूढ भयो र उसको निर्धारण र नियन्त्रणमा साहित्य चल्नुपर्ने भयो । बजारले साहित्यकरणले साहित्य

कांग्रेस संसदीय दलको नेता हुँदै प्रधानमन्त्री बत्ते तारले गगतलाई जितायो तेसोपटक प्रत्यक्षतर्फको सांसद

-पूर्णप्रसाद मिश्र

काठमाडौं, ६ मंसिर (रासस)

नेपाली कांग्रेस संसदीय दलको नेता बनेर प्रधानमन्त्री बन्ने नाराका साथ काठमाडौं क्षेत्र नं ४ मा मत मानुभएका गणकुमार थापा तेसोपटक प्रत्यक्ष सांसद निर्वाचित हुनुभएको छ। निकटतम् प्रतिद्वन्द्वी डा राजन भट्टराईभन्दा सात हजार चार सय ४७ मतान्तरले विजयी उहाँले २१ हजार तीन सय दुई मत ल्याउँदै भट्टराईले १३ हजार आठ सय ५५ मत पाउनुभएको थियो। विसं २०३३ सातन ४ गते काठमाडौंमा जन्मनुभएका महेन्द्रकुमार थापा र राजेश्वरी थापाको छोरा थापाले स्नातकोत्तरसम्म अध्ययन गर्नुभएको छ।

विसं २०४६ को जनआन्दोलनका बेलामा अध्ययनकै उक्त आन्दोलनमा सहभागी हुनुभएका उहाँ नेपाली कांग्रेसको भ्रातु सङ्घाठन नेपाल विद्यार्थीसङ्घमा आवद्धहुनुच्छो। उच्च शिक्षा अध्ययनका क्रममा २०५१ सालमा थापा त्रिचन्द्र क्याम्पस स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियनको सदस्यमा निर्वाचित हुनुभएकामा विसं २०५३ को स्ववियु निर्वाचनमा सोही क्याम्पसको सचिवमा निर्वाचित हुनुभएको थियो।

विद्यार्थी सङ्घले सचिवका लागि टिकट निर्देषित उहाँ विद्रोही समूहबाट सचिव निर्वाचित हुनुभएको हो। विसं २०५५ को स्ववियु निर्वाचनमा थापा र राजधानीलागायत मुख्य सहरमा

क्याम्पसको सभापति निर्वाचित हुनाका साथै सोही बहुत त्रिभुवन विश्वविद्यालयबाट सिनेट सदस्यमा मनोनित हुनुभयो। विसं २०५७ मा चितवनमा सम्पन्न नेपाल विद्यार्थी सङ्घको नवाँ महाधिवेशनबाट उहाँ उपाध्यक्ष निर्वाचित हुनुभएको थियो। २०५९ सालमा वीरगञ्जमा सम्पन्न नेपाल विद्यार्थी सङ्घको १०५५ महाधिवेशनबाट थापा महामन्त्री मनोनित हुनुभयो। नेविसङ्घको महामन्त्री भएका बेला राजसंस्थाको सान्दर्भिकताका विषयमा बहस गरेर उहाँ चर्चामा आउनुभयो। राजसंस्थाको सान्दर्भिकताका बरेमा बहस गरेरपछि २०६२ सालमा नेविसङ्घका तत्कालीन अध्यक्ष युरुराज विप्रिमे र थापालाई राजदोहोको मुद्दा लगाइएको थियो। विप्रिमे र थापालाहित अखिल नेपाल राष्ट्रिय स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन (अर्नेरास्ववियु) का नेता पुरुषोत्तम आचार्यलाई राजदोहोको मुद्दा लगाएपछि तथा जनसङ्घात्मकी बनेर गरेको कामका कारण पनि चर्चित हुनुभएको थियो।

विद्यार्थी सङ्घले सचिवका लागि टिकट निर्देषित उहाँ विद्रोही समूहबाट सचिव निर्वाचित हुनुभएको हो। विसं २०५५ को स्ववियु निर्वाचनमा थापा र राजधानीलागायत मुख्य सहरमा युनियनको सदस्यमा निर्वाचित हुनुभएकामा विसं २०५३ को स्ववियु निर्वाचनमा सोही क्याम्पसको सचिवमा निर्वाचित हुनुभएको थियो। विसं २०५५ मतान्तरले विद्यार्थी सङ्घको १०५५ महाधिवेशनबाट थापा महामन्त्री प्राप्त भएपछि सर्विधानसभा सदस्य बन्नुभयो। विसं २०६८ मा उहाँ कांग्रेस केन्द्रीय सदस्यमा निर्वाचित हुनुभएकामा महामन्त्रीमा भने पराजित हुनुभएको थियो। कांग्रेस महामन्त्री पदमा थापा र विश्वप्रकाश शर्माको विजयले पार्टीभित्र मात्र नभइ अन्य पार्टी र स्वतन्त्र युवा समूहमा पनि उत्साह जागृत भएको थियो। थापालाई अर्का महामन्त्री शर्माले पनि भावी प्रधानमन्त्री भनी सार्वजनिक घोषणा गर्नुभएको थियो।

महामन्त्रीमा हारेपनि थापा केन्द्रीय सदस्य पदमा मनोनित हुनुभयो। विसं २०७० मा भएको दोस्रो सर्विधानसभा सदस्य निर्वाचनमा काठमाडौं-४ बाट उहाँ पहिलो पटक प्रत्यक्ष सांसद निर्वाचित हुनुभएको थियो। सोही कार्यकालमा राजदोहोको कृषि तथा जलस्रोत समितिको सभापति भएर काम गर्नुभयो भने विसं २०७३ मा स्वास्थ्य तथा जनसङ्घात्मकी बनेर गरेको कामका कारण पनि चर्चित हुनुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

विद्यार्थी आन्दोलन चर्किएको थियो। त्यसबेलाको विद्यार्थी आन्दोलनमा राजतन्त्रविरुद्ध नै नारा लागेको थियो। आन्दोलन चर्किएपछि तत्कालीन सरकार तीने जना विद्यार्थी नेतालाई छोडून बाध्य भएको थियो।

सोही विद्यार्थी आन्दोलनले थापालाई चर्चित विद्यार्थी नेताका रूपमा स्थापित गरेको हो। विसं २०६४ चैत २८ गते सम्पन्न पहिलो सर्विधानसभा निर्वाचनताका चर्चित वक्ताका रूपमा उहाँले धेरै ठाउँमा सबैधोरन गर्नुभयो। पहिलो सर्विधानसभा सदस्यका लागि भएको निर्वाचनमा समानुपातिक सूचीमा रहनुभएका थापा परिणाम प्राप्त भएपछि सर्विधानसभा सदस्य बन्नुभयो।

विद्यार्थी सङ्घले सचिवका लागि टिकट निर्देषित उहाँ विद्रोही समूहबाट सचिव निर्वाचित हुनुभएको हो। विसं २०५३ को स्ववियु निर्वाचनमा सोही क्याम्पसको सचिवमा निर्वाचित हुनुभएको थियो। २०५९ सालमा वीरगञ्जमा सम्पन्न नेपाल विद्यार्थी सङ्घको १०५५ महाधिवेशनबाट थापा महामन्त्री भएका बेला राजसंस्थाको सान्दर्भिकताका विषयमा बहस गरेर उहाँ चर्चामा आउनुभयो। राजसंस्थाको सान्दर्भिकताका बरेमा बहस गरेरपछि २०६२ सालमा नेविसङ्घका तत्कालीन अध्यक्ष युरुराज विप्रिमे र थापालाई राजदोहोको मुद्दा लगाइएको थियो। विप्रिमे र थापालाहित अखिल नेपाल राष्ट्रिय स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन (अर्नेरास्ववियु) का नेता पुरुषोत्तम आचार्यलाई राजदोहोको मुद्दा लगाएपछि तथा जनसङ्घात्मकी बनेर गरेको कामका कारण पनि चर्चित हुनुभएको थियो।

विद्यार्थी सङ्घले सचिवका लागि टिकट निर्देषित उहाँ विद्रोही समूहबाट सचिव निर्वाचित हुनुभएको हो। विसं २०५५ को स्ववियु निर्वाचनमा थापा र राजधानीलागायत मुख्य सहरमा युनियनको सदस्यमा निर्वाचित हुनुभएकामा विसं २०५३ को स्ववियु निर्वाचनमा सोही क्याम्पसको सचिवमा निर्वाचित हुनुभएको थियो। विसं २०५५ मतान्तरले विद्यार्थी सङ्घको १०५५ महाधिवेशनबाट थापा महामन्त्री प्राप्त भएपछि सर्विधानसभा सदस्य बन्नुभयो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन लालायित बन्नुहुँछ। विसं २०५९ अरोजमा जननिर्वाचित सरकारलाई हटाएपछि भएका विभिन्न आन्दोलनका क्रममा दुई पटक राजदोहोको मुद्दा खेप्नुभएका उहाँले राज्यबाट सर्विधानसभा पदक प्राप्त गर्नुभएको थियो।

परक-फक भूगोलमा पुगेर युवासँग अन्तर्क्रिया गर्न रुचाउनुहुने थापा सबैका अनुभव सुन